

глъдалъ, че въ 845 л. ся свършувалъ прѣдѣла на 30 годишния миръ съ Гърци, приготвилъ ся да имъ обяви бой, защото си мыслялъ, че ще може да имъ отнеме много място и да си расшири царството още, когато Гърци тогава имали за Императоръ малко царче, Михаила III подъ надзирателството на майкѫ му Тодорѫ, на којто вече той си былъ исказалъ намѣренieto.

П. Ами Императрицата какво му отговорила?

О. Тя му казала, че е готова за бой, нъ да знае, че ако ѝ надвие, не ще да ся прослави, защото ще побѣди женѫ; ако ли пѫкъ му надвие тя, ще е голямъ срамъ за него. Като чюль това Борисъ, ся прѣнудилъ та ся погодили и примирili (844 г.).

П. А какви были условията на тоя миръ?

О. 1. Да ся върне въ Българіј поробената му (още прѣди 38 години, въ времето на Лъва Арманина) сестра Тодора, а Българити да върнатъ на Гърци поробеный имъ монахъ Тодора Куфара.

П. Какво направилъ Борисъ, слѣдъ като сключилъ тоя миръ?

О. Заловилъ ся на бой съ Нѣмския Императоръ Лудвика, който пакъ искалъ да възвърне околныты Славянски народи подъ покровителството си, отъ което Мортагонъ гы бѣше отцѣпилъ, та ся загрыжилъ да покори Славянъти по Тракиј и Македониј, гдѣто тѣ ся управлявали отъ свои князове. А въ 853 л. ся съединилъ и съ Савскыты Славяни, та ударилъ въ Панониј, нъ несполучилъ защото Нѣмцити го разбили. Въ сѫщето лѣто ся ударилъ той и съ Хърватыти и съ Сърбыти, нъ ся билъ все безъ никакъвъ успѣхъ чакъ до 860 л., когато Сърбити му плѣнили голѣмия сынъ съ 12 душъ боляри, които за да избави Борисъ ся прѣнудилъ да иска миръ, когото сключилъ и ся върналъ въ Българіј, гдѣто като си отпочинжалъ, пріялъ